

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžo/30/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5008200580                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 04.12.2012                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Zemková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2012:5008200580.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: U.O., R., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/00997/TGH zo dňa 09. apríla 2008, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/12/2009-80 zo dňa 27. apríla 2012, jednomyseľne

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/12/2009-80 zo dňa 27. apríla 2012, p o t v r d z u j e .

### Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 4S/12/2009-80 zo dňa 27.04.2012 Krajský súd v Bratislave zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu. Žalobkyňa bola na zaplatenie súdneho poplatku vyzvaná výzvou č. 4S/12/2009-76 zo dňa 03.04.2012, ktorá jej bola doručená dňa 11.04.2012. V odôvodnení krajský súd uviedol, že spoločný príjem žalobkyne a jej manžela sa mu javí ako postačujúci vzhľadom k výške požadovaného súdneho poplatku, ktorý v danom prípade predstavuje sumu 16,50 €. Keďže súdny poplatok nebol zaplatený riadne a včas, bolo konanie v súlade s § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.) zastavené.

Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie, v ktorom uviedla, že ak by bol jej príjem na uhradenie súdneho poplatku postačujúci tak, ako to uvádza krajský súd, tak by už súdny poplatok zaplatila. Spoločný príjem s manželom predstavuje dokopy sumu 217,70 €, z ktorého musí zaplatiť elektrinu, rozhlas a televíziu v sume 82,64 €. Po odpočítaní tejto sumy im spoločne ostane 135,06 € na mesiac. Na každý deň im spoločne s manželom ostane suma 4,50 €. Uviedla, že ak by mala finančné prostriedky na uhradenie tohto súdneho poplatku, tak by sa nedožadovala oslobodenia od súdnych poplatkov. Uviedla, že sa nachádza vo veľmi ťaživej finančnej situácii, preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/12/2009-80 zo dňa 27.04.2012 a

žiadala oslobodiť od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Žalobkyni bola doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 16,50 €, na čo následne doručila žalobkyňa krajskému súdu rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina o znížení dávky a príspevkov na sumu 140,53 € mesačne od 01.03.2012 z dôvodu, že manžel žalobkyne pracuje na dohodu o pracovnej činnosti a jeho príjem za mesiac 02/2012 predstavoval sumu 77,17 €. Obaja manželia sú nezamestnaní, evidovaní ako uchádzači o zamestnanie. Výška dávky a príspevku je určená ako rozdiel medzi sumou nároku a príjmu. Nárok v mesiaci 03/2012 bol v sume 198,40 €. Za príjem manžela za mesiac 02/2012 z dohody o pracovnej činnosti sa považovala suma 57,87 €. Iný príjem preukázaný nebol. Po odpočítaní príjmu od sumy nároku, dávka v hmotnej núdzi a príspevky predstavovali sumu 140,53 €.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že prístupu k súdu nemôžu brániť žiadne prekážky. Prekážkou prístupu k súdu môže byť aj vysoký súdny poplatok. Samotná povinnosť platiť súdne poplatky nie je také obmedzenie práva na prístup k súdu, ktoré by nebolo v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V konkrétnom prípade je však nevyhnutné skúmať majetkové, zárobkové a osobné pomery účastníka konania v súvislosti s okolnosťami daného prípadu a jeho spôsobilosti súdne poplatky zaplatiť. Po zohľadnení všetkých relevantných skutočností je potrebné posúdiť, či súdne poplatky, ktoré je potrebné zaplatiť, predstavujú obmedzenie prístupu na súd.

V tomto prípade k zníženiu dávky v hmotnej núdzi, ktorú poberala žalobkyňa, došlo z dôvodu, že manžel žalobkyne pracoval na dohodu o pracovnej činnosti a ich spoločný príjem vzrástol.

Na jednej strane zvýšenie príjmu, na strane druhej zníženie dávky v hmotnej núdzi, nie je možné považovať za takú zmenu v osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žalobkyne, aby ich bolo potrebné prehodnotiť a opätovne rozhodnúť o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože príjem žalobkyne a spolu s ňou posudzovaných osôb, od rozhodnutia súdu o čiastočnom oslobodení žalobkyne od súdnych poplatkov v rozsahu jednej polovice (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/12/2009-64 zo dňa 15.11.2011, potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Sžo/54/2011 zo dňa 25.01.2012), vzrástol o sumu 19,13 € za mesiac 02/2012, keďže ide o rozdiel medzi sumou, o ktorú bola dávka v hmotnej núdzi znížená, t.j. 57,87 € a sumou, ktorá predstavovala príjem manžela žalobkyne 77,17 €.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/12/2009-80 zo dňa 27.04.2012, postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, keďže žalobkyňa súdny poplatok, ani v sume zníženej o polovicu, nezaplatila.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.